

**Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels
Association/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Comisia Europeană, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Concluziile recurentului

- anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2016, notificată Consiliului la data de 10 iunie 2016, pronunțată în cauza T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association/Consiliul Uniunii Europene;
- respingerea cererii formulate în primă instanță de Growth Energy and Renewable Fuels Association de anulare a regulamentului contestat ⁽¹⁾;
- obligarea Growth Energy and Renewable Fuels Association la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Consiliu atât în primă instanță, cât și în recurs.

Alternativ:

- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,
- în cazul trimiterii spre rejudecare la Tribunal, soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, Consiliul solicită în mod respectuos anularea hotărârii atacate pentru motivele enunțate mai jos.

Constatările Tribunalului cu privire la admisibilitatea acțiunii și în special concluziile cu privire la faptul că reclamanții sunt vizați în mod direct și individual sunt eronate în drept:

- a. În primul rând, Tribunalul consideră că pentru a constata că aceștia sunt vizați în mod direct, este suficient că cei patru producători din SUA incluși în eșantion sunt producători de bioetanol. Totuși, această constatare cu privire la efectul direct nu poate fi conciliată cu jurisprudența consacrată care respinge efectul direct exclusiv în temeiul consecințelor pur economice.
- b. În al doilea rând, nu este clar cum ar afecta în mod semnificativ poziția lor pe piață simplul fapt că producătorii din SUA și-au vândut bioetanolul comercianților/producătorilor de amestecuri de pe piața americană, care ulterior a fost revândut pe piața americană sau a fost exportat în cantități importante în Uniune de către comercianți/producători de amestecuri de pe piața americană, înainte de a fi supus impozitării. Pentru a dovedi o afectare importantă a poziției lor pe piață ca urmare a aplicării taxelor, ar fi fost necesar măcar ca reclamanții să dovedească impactul taxelor asupra nivelului importurilor către Uniune după aplicarea taxelor antidumping. Reclamanții nu au furnizat însă vreo informație în această privință și nici hotărârea atacată nu conține nicio constatare legată de acest aspect. Acest lucru constituie atât o eroare în drept în aplicarea testului privind afectarea individuală, cât și o lipsă de motivare.

Pe fond, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept în ceea ce privește interpretarea Regulamentului de bază ⁽²⁾ și alte două erori în drept în ceea ce privește legislația WTO.

- a. În primul rând, Tribunalul a interpretat greșit Regulamentul de bază atunci când a apreciat că articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază pune în aplicare atât articolul 9.2, cât și articolul 6.10 din Acordul AD. Pe de altă parte, după cum se poate deduce din textul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază, acesta nu se referă la problema eșantionării. Pe de altă parte, articolul 6.10 din Acordul AD este pus în aplicare prin articolul 17 și prin articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul de bază, iar nu prin articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază.
- b. În al doilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „furnizor” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD. Rezultă din sistemul logic și general al articolului 9 alineatul (5) că poate fi un furnizor numai o „sursă despre care s-a constatat că face obiectul unui dumping și produce un prejudiciu”. Cu toate acestea, dat fiind că producătorii din SUA nu au un preț de export, ei nu ar fi putut fi acuzați de dumping. În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare în drept calificându-i drept „furnizori” în sensul articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și al articolului 9.2 din Acordul AD.
- c. În al treilea rând, Tribunalul a interpretat în mod eronat termenul „impracticabil” de la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază și de la articolul 9.2 din Acordul AD, întrucât s-a întemeiat pe o interpretare eronată a articolului 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază în lumina articolului 6.10 din Acordul AD, precum și pe raportul comisiei de apel din CE – Fasteners ⁽³⁾. Acest din urmă raport vizează doar articolul 9.2 din Acordul AD și de aceea examinarea din cuprinsul său privind termenul „impracticabil” are legătură numai cu situația și cu tratamentul pe care articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul de bază îl oferă exportatorilor din țări care nu au economie de piață. Comisia de apel nu a oferit așadar o interpretare a noțiunii „impracticabil” care ar putea fi transpusă procedurilor curente ce nu privesc exportatori din țări care nu au economie de piață.

În final, Tribunalul a făcut constatări vădit incorecte în fapt atunci când a concluzionat că calculul taxelor individuale era unul „practicabil”. O situație în care producătorii de bioetanol nu au un preț de export, ci doar un preț pentru piața internă face în mod clar imposibilă stabilirea unei marje individuale de dumping și autorizează Comisia să determine o singură o marjă de dumping la nivel național.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 157/2013 al Consiliului din 18 februarie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de bioetanol originar din Statele Unite ale Americii (JO L 49, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51).

⁽³⁾ European Communities – Definitive Anti-Dumping Measures on Certain Iron or Steel Fasteners from China – AB-2011-2 – Report of the Appellate Body, WT/DS397/AB/R („EC – Fasteners, WT/DS397/AB/R”)

**Recurs introdus la 20 august 2016 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a cincea) din 9 iunie 2016 în cauza T-277/13, Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii
Europene**

(Cauza C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Boelaert, agent, și N. Tuominen, avocat)

Celelalte părți din procedură: Marquis Energy LLC, Comisia Europeană, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 9 iunie 2016, notificată Consiliului la 10 iunie 2016, în cauza T-277/13 Marquis Energy LLC/Consiliul Uniunii Europene;